

Ústavní soud

Joštova 625/8

660 83 Brno

DS: z2tadw5

Sp. zn.: II. ÚS 2000/16

Stěžovatel: **Michael Vašek**, nar. XXX
XXX

Zastoupen: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5
618 00 Brno
DS: 764rs4p

Účastník: **Nejvyšší soud**
Burešova 571/20
657 37 Brno
DS: kccaa9t

Vedlejší účastník: **Město Kuřim**, IČO: 00281964
Jungmannova 968
664 43 Kuřim
DS: 5dhbqi2

Replika

stěžovatele k vyjádření Nejvyššího soudu ze dne 4. října 2016,
sp. zn. SUS 561/2016, 30 Cdo 1377/2016

Elektronicky
Bez příloh

I.

[1] K nadepsanému vyjádření předsedy senátu Nejvyššího soudu pokládá stěžovatel za účelné předložit Ústavnímu soudu následující repliku.

II.

[2] Účastník ve svém vyjádření polemizuje s názorem stěžovatele, že jeho dovolání bylo z hlediska splnění formálních i obsahových náležitostí bezvadné a tomuto soudu proto nic nebránilo v jeho meritorním projednání.

[3] Účastník tvrdí, že v dovolání nebylo dostatečně vymezeno, v čem stěžovatel spatřuje důvody jeho přípustnosti. Tak tomu však není. Stěžovatel vysvětlil, že napadené rozhodnutí nerespektuje závazný právní názor obsažený v předchozím v téže věci vydaném vyhovujícím nálezu Ústavního soudu, a proto je jak přípustné, tak důvodné, neboť takové rozhodnutí je vždy ústavně nekonformní, neboť zasahuje do základního práva dovolatele na spravedlivý proces. To stěžovatel pokládá za triviálně jasné a nedokáže porozumět úvahám Nejvyššího soudu, které jsou ve vyjádření, a to netypicky emotivně a až „nesoudcovskými“ formulačními prostředky, artikulovány.

[4] Klíčovou otázkou je, zda může existovat důvodné dovolání legitimně se opírající o deficit ústavnosti napadeného rozhodnutí, které by zároveň s tím bylo nepřípustné, protože dovolatel důvody jeho přípustnosti nepodřadil pod taxativní výčet ustanovení § 237 občanského soudního řádu (dále jen „OSŘ“), ale omezil se na výtku deficitu ústavnosti – zásahu do dovolatelových základních práv.

[5] Odpověď na tuto otázku je podle přesvědčení stěžovatele záporná. Rozhodnutí, jehož vady jsou takové povahy, že zakládají zásah do základního práva dovolatele, musí být možné odklidit kterýmkoli dostupným opravným prostředkem; to vyvěrá z imperativu zakotveného v čl. 4 Ústavy, podle něhož základní práva a svobody stojí pod ochranou soudní moci. Tvrzení, že určité rozhodnutí je „pouze“ ústavně nekonformní a Nejvyšší soud se proto dovoláním proti němu nemusí zabývat, svědčí o povážlivé míře neúcty tohoto soudu k institutu lidských práv a k potřebě poskytovat jim všestrannou ochranu.

[6] V daném případě nadto stěžovatel vysvětlil, které rozhodnutí – nikoli dovolacího, nýbrž, a *minor ad maius*, Ústavního soudu – a jaký právní názor krajský soud nerespektoval, tedy výtka Nejvyššího soudu není ani věcně přiléhavá.

III.

[7] Pokud se týká námitky, že Nejvyšší soud by stejně nemohl podanému dovolání vyhovět, ani kdyby jej meritorně projednal, protože stěžovatel žaloval *a limine* nesprávnou osobu, ta je jednak nepřipadná – je jím nevhodně předjíháno rozhodnutí ve věci samé – – jednak nereflektuje to, že podle názoru Ústavního soudu měl být rozsudek soudu I. stupně zrušen, neboť Ústavním soudem předjíhávaný postup nelze učinit v řízení odvolacím.

[8] Pomineme-li fakt, že stěžovatel je přesvědčen, že se ve výkladu právního předpisu nezmýlil a za subjekt odpovědný za zásah do svých nemajetkových práv označil správnou osobu, ani eventualita opačná by pro něj neznamenal ztrátu sporu, neboť by měl o tom být soudem I. stupně poučen a dále, po návrhu podle § 92 odst. 2 OSŘ, by mělo následovat přerušení řízení a postoupení věci příslušnému ústřednímu správnímu úřadu k předběžnému projednání nároku, protože v souladu s konstantní judikaturou Ústavního soudu jde o odstranitelnou překážku řízení; v takovém případě by ani nová žalovaná, Česká republika, nemohla s úspěchem uplatnit námitku promlčení, neboť nárok byl včas uplatněn u soudu a běh promlčecí doby se tím zastavil. Tímto směrem se patrně ubíraly úvahy Ústavního soudu v předchozím nálezu, jimž Nejvyšší soud neporozuměl.

IV.

Z těchto důvodů stěžovatel na své ústavní stížnosti v celém rozsahu t r v á .

V Brně dne 19. října 2016

Michael Vašek